

Передплата

на «РУСЛАНА» виносити:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Біла і жовта раса.

Стоїмо перед фактом, що могольська жовта раса виповіла білим Європейцям борбу на смерть. Майже чи не весь Китай підняв руку на європейських кольтоністів та місіонарів під окликом: проч з чужинцями! Вороже движенє вийшло з посеред мас народа з наміром: скинути з себе ярмо Європи, а Китай віддати Китайцям. Початок зроблений. Посеред народа з'організовались китайські патріоти під назвою «зелізної руки» («боксерів») вдерлись до Пекіну, прогнали цісареву Тсу-Есі (вдовицю по цісарю Гієнг-Фонг, помершим в 1861 р.) враз з малолітнім (11-літнім) цісаревичем Пут-Сін-ом, зворохобили і цісарську армію, а провід в освободженю Китаю від «європейської пошести» віддали в руки батька цісаревича, Туан-а.

Могольська раса не вперве зіткнулась з білою. Східна Європа мала давно вже те щастя, познакомити ся з могольськими ордами. Скити, Савромати, Хазари, Аляни, Гунни, Болгари, Мадяри, Чуди, Печеніги, Половці були від віків предитечами пізнішого великого движеня Моголів та Татарів, що під проводом Бату-хана в 13. віці застелили всю сарматську низину славянським трупом. Посунув Атіля свої орди в 5. віці аж у нутро Франції, щоби відтак розтаборитись над Тисою, то Бату опинив ся під Лігницею, щоби відтак з надволянського Саркелю управляти Русію до половини 14. а Московщиною до кінця 15. віку. А похід Турків на Балкани, у нутро Австрії та під Хотим — сеж була також кровава гостина могольської раси в Європі, гостина страшна, від котрої по нині остали ся сліди на Балканах.

Історія Руси, Литви, Польщі, Московщини, а відтак Росії — се одна довга низка безнастанної кривавої боротьби з могольскою расою на півночі. Історія балканських Славян, Греків, Румунів та Австрії — се друга низка такої-ж боротьби на полудні і сході Європи.

Північна Європа скорше висвободилась з під могольського ярма, а висвободившись північні Славяни не тільки зславняли останки могольско-татарських орд на т. зв. сарматській низині, але стали посувати ся чим-раз дальше на охід крізь студений Сибір в селища Куманів, Кіргізів, Тунгусів, Остяків і других, доки аж не оперли ся о Камчатку і Амур. Нині стала Росія з малорускими оселями над Амуром і Шилкою безпосереднім сусідом центра колишнього великого движеня могольського Китаю. Від походу Ермака на Сибір до положеня залізничі крізь Сибір аж до Владивостока минуло ледви три віки.

У сибірських племен існує по нині повіре, що з білою березою, що засівалась від Уралу до Камчатки при помочи західних вітрів, розширять ся на Сибір панозане «білого царя». Сибірські племена вірили фаталістично в се народне повіре і оно осушило ся.

Не так щасливою була полуднево-східна Європа. Могольська раса сидить по нині в Угорщині і на Золотім Розі, хоч козацка сьміла рука ішла і туди в поміч європейським народам і дала себе почувти не лише «гордїй» Візанції, але і Синопі та Трапезунтови, хоч теперішня Росія вже в 19. віці кількома наворотами намагала ся висвободити всю полудневу Європу від тяжкого турецького ярма.

Проча Європа з виїмкою Росії явила ся на азійськїм сході в другій половині 19. віку яко кольтонізаторка. В 60-их роках

зневолила Англія враз з Францією китайського царя до відкритя китайських пристаней над Тихим океаном для європейської торгівлі, а в найновіших часах, по нещасливім бою Китаю з Японією, сягнула сюди рукою і Германія.

Які обставини викликали теперішнє вороже Європейцям движенє Китайців? — годі докладно сказати. Здає ся, що причиною руху боксерів був той угнет, яким відзначає ся кольтонізаційна система згаданих держав європейських, та система, що викликала численні повстаня Індів проти Англичан, жителів Мадагаскару проти Франції, Кубанців проти Іспанії, Самоанців проти Англії, Німеччини та Америки, Филиппинців проти Іспанії, Камерунців проти Німеччини, Суданців, Боєрів та Ашантів против Англії. Кольтоністи сих всіх держав визискують і гнетуть тубильців, а гнет сей мусів з часом викликати — скажім щиро — патріотичну реакцію.

Нині зсолідаризувала ся майже вся Європа, щоби побороти неслухняних Китайців. На вид боре ся ніби культурна Європа з некультурним Китаєм. На ділі однакож розходить ся європейським кольтоніальним державам о нові забори та розширене експлоатаційного терену. Англія, Франція і Німеччина найбільше інтересовані. Їм розходить ся не лише о удержанє сего, що они посіли в Китаю, о покаранє Китайців за пролиту кров європейських кольтоністів, але також о удержанє своєї поваги і власти у всіх прочих кольтоніях сьвіта. Бож не виключена евентуальність, що навість про удачне повстанє Китайців могли би зворохобити ся і другі кольтонії європейські в цілій Азії, Африці та Австралії.

А який буде конець війни Європи з Китаєм? Віримо, що Європа поборе Китайців, не пощадивши тисячів жовніра і мі-

11 І. ГУЦКОВ. УРИЄЛЬ АКОСТА.

трагедія в 5. актах.

Переклав з німецького Лев Лопатинський.

(Далі).

САНТА.

Коли ти жид, повинен знати: Бог.

ЙОХАЙ

(виступає).

Панове, що тут дїєсь? Як Де Сантос, Чи хочеш для Жидів скоїть нещастє? Ми маєм вправді право в Амстердамі Судити по законі і сьвятім Звичаю нашім в лоні Синагоги, Однак лише жидів. — Акоста-ж є Християнин!

ВСІ.

Християнин?

ЮДИТА.

О Боже!

ЙОХАЙ.

До Християнина ми не маєм права!

ЮДИТА.

Єго спасенє є для мене смертю.

САНТОС.

Сли Уриєль Акоста Християнин,

Мовчать мої уста

(благословить нарід).

Благослови

Рід Авраамів Господи!

УРИЄЛЬ.

Хто сьміє

Вступати ся за мною?

ЙОХАЙ.

Ваш отець

Відрік ся в Португалії з цілою

Родиною від віри праотців.

Доселі жадним церемоніялом

Ви не вернулись до пня Якова —

Ви Християнин!... Для нас велика честь,

Що ви в жидівскім домі гостите.

УРИЄЛЬ.

Я Християнин? Ти хочеш з мене кптити,

Указуючи фіртку виходу?

Дитятем ще я вчивсь закон, аж нагле

Крестять нас. Не сьвященик в сьвітлїх ризах

Нас навертав: вітця небіщика

І матір і сестер й братів. Не вчили

Нас притчий християнських, не купили

Нас золотом: за кума був нам кат,

Апостол інквізиції і стрічка!

Попри костир ходили ми до школи,

До християнської сїм літ і вчились...

Коли би страх міг дати віру в Бога,

Ми стали-б справді Християнами.

Але чудна є сила привички!

При олтари я мусів в білій свиті

Кадильницю носити, то на хорах

Сьпівати хвалу Богу, а у школі

Учив ся християнської науки.

І я щаслив, що научив ся більше

Чогось у них, як я найшов в талмуді.

Чим я тепер є, тим став тогди,

Будучи християнським неофітом.

В науки струях я почав купатись,

Як вільний чоловік, лучити працю

Свою до тканки загалу. Воздух

Став мій і теплий сонця луч. І зелень

Дуброви веселила вольне око.

Що всі любили, сьмів і я любити;

Чого боялись, так і я бояв ся.

І кожний живчик твору славного

І кожний чув я віддих людскости

Разом з всіма в своїм свобіднім серцю.

Я Португальцем став, мав вітчину!

Та ми пішли за нашими братами,

Переселились в Амстердам усі.

Аж тут учули ми правдиву вільність.

Усяк старавсь очистити ся з води

Хрещеної, як з бруду. Так зробив

Отець, так і сини зробили квапно,

Так само й мати — всі жидами стали.

ліонів гроша. Пекин впаде в руки Європи, а війська європейські розтаборять ся там будьто для удержання ладу, а на ділі для удержання при власті нового китайського цесаря, гесте вазалів Європи. Чи при ділежці китайських побережій, та пристаній солідарність європейських держав не розібє ся? — про се розкаже нам другий том історії війни білої раси з жовтою.

До відомости хліборобів.

В 1899 році привіє лично-доходовий податок державному скарбови Австрії brutto 137,175,059 корон доходу. З сего після закона бере центральний скарб для себе netto 109,345,323 корон. Шість мільонів корон відетуває державний скарб коронним краям. З сеї послідної суми одержить красвий скарб Галичійні 722,032 корон. Проча надвишка буде призначена на опусти податкові. Іменно буде опущений вже в біжучім 1900 році податок ґрунтовий о 15%, податок домово-клясовий о 12 1/2%, а податок заробковий о 25%. Хлібороби наші одержать проте в сїм році в ґрунтовім і домово-клясовім податку полекшу в високости 27 1/2 кр. від 1 зр. І за се Бог запласть до часу, коли наші реальні податки будуть знесені, а їх місце займе справедливіший податок: прогресивно-доходовий.

Легкованене присяги.

(Допись з Косівського).

Загально утертим є наріканє, що мужики на Буковині в деяких повітах дуже легкодушно приступають до присяги в суді. Деякі судовики звідували мене, як знатока мужиків, про причину сеї прояви. Удачно ту справу розсудити дуже трудно. Найправдоподібніша причина легкодушного приступованія до присяги буде ся, що мужики дивять ся на се, як деякі жиди присягають «на голову, але від шпильки», як їм за се каря нема, як займають ся до кривоприсяги, тож ехемра, особливо жидівські, трахунт нашого мужика. Не меншою причиною легкодушного приступованія до присяги по судах буде і те, що мужики на Буковині по деяких повітах рідко коли почують науку про важність присяги, а коли і почують, то се «капля в море». Православні власти духовні не дбають о книжочки релігійно-морального змісту, а коли на яку спроможуть ся, то се така дрань в язиковім і научнім згляді, що пожаль ся Боже. Єпископ Шептицький поклав дуже великі заслуги при недавній візитації своїми проповідями, бож наряд порозумів, що великим гріхом є легкодушно «божити» (присягати).

Чи я також, що молодцем прийшов до Амстердаму? Чи я схочу пині Святиого Гавриїла, як мене Хрестили, замінять на Уриєля — Мені свобідно! Кажу вам отверто, Що радшеб' я пристав до загалу, Та плив би вольний у всесвітній струї... Що так не зроблю — не слідить для чого? Що витиснуло Йосифови сльози, Коли братів вглядів, що продали Єго — любви сльози із очий? Що нас держить, хотай погорду чуюм До сих звичаїв, що зі сходу з нами Заволікли ся? Ми мов братя разом Жиемо, хоть ненавидим себе, Бо честь народна вяже нас в громадї Лиш честю з'обовязаний і я вам. Колиж вас уважають за людей Тут в Амстердамі, то таки як дикі У лісі звіри мусите ховатись, Лякаючись могучих Християнів. Бо леда підозріне — вже вас гонять, І діти Агасвера мусять знов Блукать, блукать, блукать без випочинку. А що не хочу Християнином в тини Лежати на траві, коли ви дальше Потягнете у поросї дороги, Лиш так терпіти, як ви всі — Тож прокляніть мене! Бо я є жидом!

(Далі буде).

Не один мужик покутує уже за легкодушно присягу в суді. Не мав може і злого наміру, а ту покутуй. Як сказано, вичюю — брак науки. Але насувають ся на очи і другі причини. Хто зайшов до деяких судів, той бачив перетяжене судовиків роботою, а треба як найбільше число полагоджених справ виказати, бо інакше нагана. Вимушений посліх в роботі приводить не одного мужика до того, що він не здає собі справи з свого поступку, бо мужик розважає повільно, а ту треба блискавицею. А до того мужик розглянець по суді, в котрім має присягати, — та побачить на шів розвалену піч, від стрепехів «сіяючу» канану, оббиті ґзімси при вікнах, роками немиті вікна, заболочену підлогу, стіл, на котрім між стосами паперів находит ся также припавши порохами розпнате Христа межі від ґріншпану місцями зеленіючими ся ліхтарями, в котрих сторчать мало видні два кавальчики сьвічок (розуміє ся, не всюди, але буває так). — Колиж ще ті недогарки черк черк засьвітять тай фу-фу по проказаній присязі ще скорше загасять з посліхом без всякої поваги зглядом важної, торжественної хвилі, то сей мужик ні раз не шїме сьвятости присяги і легкодушно до неї приступає. Ще гірше, коли лучить ся мужикови присягати перед судією, про якого мужик знає, що то жид тай до того не розуміє мужика. Не дивниця, що лучають ся кривоприсяги, за котрі потому мужики, на щастє може ще рідко, покутують. Тож пожаданням би було, щоби духовенство православне почувало мужиків про вагу присяги, та щоби також і в судах приймали присягу в урочисто поважнім настрою, бо інакше деякі мужики стягають гріх на душу, або і невинно терплять за кривоприсягу. — По високо культурних краях приступають до присяги по судах дуже урочисто, а нераз лучаєсь, що сторона католицка просить о час до намислу, або навіть до поради зі своїм сповідником. Не заварило би се і на Буковині...

З політичного поля.

«Di» Reichswehr» потверджує вість, подану нами з Відня ще минулого тижня, що др. Кербер не заложив рук по закриттю державної ради. Правительство конферує безнастанно з провідниками Молодочехів і чеської шляхти. Переговори ведуть ся в повній тайні, щоби дневники не псовали наміреної акції. Деякі міністри були по наглім закриттю парламенту занадто говірливі і своїми розмовами з дневникарскими репортерами свиняли діло порозуміння чесько-німецького. Міністри звязали ся проте словом чести: мовчати.

На сїм місци мусимо також спростувати вість віденьського кореспондента до «Reister Lloyd-a», будьто др. Кербер має на разі лише до вибору питанє, кому віддати гегемонію в Австрії, чи Німцям, чи Славянам? Се питанє не виринуло доси і над ним не застановляв ся ніхто, позаяк всяка расова гегемонія в Австрії виключена з гори. Правительство не буде управляти проти Славян так само, які годі управляти проти Німців. Гегемонію німецьку мають на устах лише ті, що раді би не допустити в Австрії до внутрішнього ладу і мира.

Націоналі німецькі першої сорти, послі Веленгоф і Леміш, колишні провідники німецької обетрукції, здавали 2. липня в стирійскім Градци справу з діяльності своєї і спонукали резолюцію такої грати: Градецкий Volkverein (бісмарковський) протестує проти §. 14-го і проти компромісових (?) виводів послів Грабмайра і кн. Ліхтенштайна. — В моравскім Шенбургу упінув ся пос. Хіярі (ліберал) о креованє німецького Landmannminister-a, а пос. Штайнвендер з Корутанії (анатемізований Шенерером націонал) запротестував знов проти окройованія язикового закона і регуляміну. Протести ті нотуємо з дневникарского обовязку.

Про авдиєнцію д-ра Ебенгоха у цесаря в Ішли нема доси ближших відомостей. Др. Ебенгох повитав цесаря в Ішли яко маршалок Горіщної Австрії з обовязку. Цесар говорив з Ебенгохом 3/4 години і до виводів посла додав кілька «рішучих заміток» (markante Bemerkungen).

«Deutsches Volksblatt» оспорує вість, будьто межі антисемітами а католицкими людов-

цями відбувались які-небудь переговори в цілі зближенія сїх обох клубів. Ми подали сю вість за «Pilsener»-ими Novin-ами» чеського посла Шварца. Наколи ся вість неправдива, то др. Катрайн осів вже цілковито на леді, відскочивши від правди.

Небавом, бо 11. і 12. липня збере ся в Берні перманентна соймова угодова комісія чесько-німецька. Предметом обрад має бути курпильний закон і справи шкільні. Дехто догадує ся, що засіданія сеї комісії стоят в звязи з мировою акцією правительства. Др. Кербер хотів би знати погляди обоїх спорючих таборів.

НОВИНИ

При зміні кварталу просимо Вп. передплатників о відновленє передплати. При сїй нагоді просимо також дотичних Вп. передплатників, що мають які небудь з леглости о остаточне їх вирічанє. Ми зневолені оплачувати все готівкою, тому не можемо на будуче нікому уділяти кредиту, отже Адміністрація була би приневолена при дальшій триваню залеглостий висилку часосий безусловно здержати.

— Календар. В п'ятницю: гр.-кат. Агрипина; рим.-кат. Ісаія, пророка. В суботу: гр.-кат. Рождество св. Іоана Кр.; рим.-кат. Пульхерії панни.

— РОДИМЦІ! Присилайте фанти для дяківської лотерії! Купуйте льоси! Фанти належить послати до канцелярії дяківської лотерії, Львів Коперника ч. 36 на руки Вир. о В. Яцковського, гроші до Дирекції «Народної Торговлі», Львів, Ринок. Кошітє.

— Концерт. Перемиский Боян устроює в суботу, дня 7. липня 1900, в сали на Замку концерт з такою програмою: 1) М. Вербицький: «Симфонія»; оркестра 45 полку; 2) Ф. Колесса: «Було колись»; хор мужеский; 3) Деллямація; 4) І. Кишакевич: «Катерина», поема Т. Шевченка на соля, хори і оркестру; 5) Лисенко: «Ой Дніпре»; сольо-сьнів; 6) І. Кишакевич: «Гей братя козаци»; хор мужеский в супроводі оркестри; 7) Г. Топольницький: «Хустина», мішаний хор з оркестрою. — Початок точно о 8-ій вечером.

— Вступні іспити до І. класи ц. к. гімназії академ. (рускої) будуть відбуватись перед феріями дня 14. липня — початок о 10. годниї перед полуднем. Родичі, зглядно опікуни учеників мають зголосити тижке в дирекції день наперед, предкладаючи: 1) метрику роджєня (безусловно), 2) сьвідоцтво шкільне (если ученик ходив до школи), 3) сьвідоцтво щепленя, зглядно ревакцинації віспи.

— Професори ветеринарної академії у Львові внесли до міністерства прошенє, щоби признано їм право вибирати ректора. Доси управителем з титулом ректора є після статутів один з професорів, а гідність ся спочиває в руках д-ра Йосифа Шпільмана.

— Іменованя. «Wiener Zeitung» оголошує: Президент міністрів, як управитель міністерства внутрішних справ, іменував відєсекретара міністерпильного в міністерстві внутрішних справ, Кароля Лідля, далі старших комісарів повітових: Й. Ягошевського, В. Белявського і секретара намісництва Е. Дільца — всіх старостами, а комісарів повітових Е. Свободу і Й. Страшиньского секретарями намісництва; вкінци заіменовав президент міністрів повітового комісара Станислава Гродзїцького відєсекретарем міністерпильним в міністерстві внутрішних справ.

Міністер просьвіти надав: професорови гімн. в Бродях А. Аліскевичови, посаду в гімн. Франц-Йосифа (III) у Львові; дійсному учителеви гімн. в Бохні Каролеви Бобжиньскому, посаду в гімн. в Подгужу; проф. гімн. в Бохні Е. Хованьцови, посаду в гімн. св. Яцка в Кракові; дійсн. учит. гімн. в Дрогобичи; д-рови Й. Фляхови, посаду в школі реальній в Кракові; д-рови Стефанови Грудзїньскому, посаду в німецькій гімн. в Кромерижу; проф. гімн. в Подгужу Гутвіньскому, посаду в гімн. св. Анни в Кракові; проф. гімн. в Яселі І. Ягляжови в гімн. св. Анни в Кракові; проф. гімн. в Подгужу І. Крейнерови, посаду в гімн. св. Анни в Кракові; проф. гімн. з польським язиком виклад. в Перемишлі І. Кубліньскому, посаду в гімн. в Подгужу; проф. гімн. в Вадовицях Й. Куровскому, посаду в гімн. св. Яцка в Кракові; дійсному учит. гімн. в Ярославі д-рови К. Нітшови посаду в гімн. св. Анни в Кракові; проф. гімн. в Бродях З. Паулішови, посаду в гімн. св. Яцка в Кракові; проф. гімн. в Подгужу д-рови І. Павліковскому, посаду в III. гімн. в Кракові; проф. V. гімн. у Львові д-рови Ральському, посаду в школі реальній в Ярославі; проф. гімн. в Стрию Е. Шірмерови, посаду в IV. гімн. у Львові; проф. гімн. в Бохні В. Шмідтови, посаду в III. гімн. в Кракові; дійсному учит. гімн. в Бучачи В. Служевському, посаду в гімн. в Бохні; дійсному учит. гімн. в Станиславові К. Стахови, посаду в гімн. в Бохні; дійсному учит. в школі реальній в Тернополі Теофілові Ступницькому, посаду в гімн. в Подгужу; проф. гімн. в Новім

Санчи І. Вількошова, посаду в гімн. св. Анни в Кракові; дійсному учит. в гімн. в Стрию д-рови К. Войцеховському, посаду в гімн. Франц-Йосифа у Львові.

Міністер просвіти іменував дійсними учителями в державних школах середних учителів провізоричних: І. Бабекоча в гімн. в Бучачі, др. Григорія Величка в гімназії з польск. яз. викл. в Тернополі для рускої гімн. Франц-Йосифа тамже; далі іменовані дійсними учителями слідуєчі сценісти: Іван Боберекій з IV. гімн. у Львові для гімн. в Дрогобичі, А. Богудкій з гімн. в Ряшеві для школи реальної в Тарнові, З. Цига з гімн. Франц-Йосифа у Львові для гімн. в Бродах, К. Чайковскій з V. гімн. у Львові для гімн. в Бучачі, др. А. Чучинський з гімн. в Новім Санчи для гімн. в Станиславові; П. Дрошовскій з гімн. в Ряшеві для гімн. в Бродах; Яков Форчек з гімн. в Ярославі для гімн. в Ряшеві; Іван Гавліковскій з гімн. в Бродах для гімн. в Ярославі; Ст. Фігель з гімн. в Золочеві для гімн. (з польск. яз. викл.) в Перемишлі; Лев Каронський в гімн. в Новім Санчи для гімн. в Бучачі; Гн. Корціль з гімн. св. Анни в Кракові для гімн. в Яслі; М. Лісінський канд. учительскій і асистент при львівскім університеті для гімн. в Самборі; М. Матерновскій з гімн. в Сяноці для гімн. в Вадовицях; Прокіп Моостович з гімн. в Коломиї для рускої гімназії Франц-Йосифа в Тернополі; Теофіл Мриц з II. гімн. у Львові для гімн. в Бучачі; Т. Паада новскій з гімн. в Яслі для гімн. в Новім Санчи; Ф. Слушкевич канд. учит. і асистент університету львівського для гімн. в Ярославі; Ем. Терлецький з гімн. (з польск. яз. викл.) в Тернополі для школи реальної тамже; Фр. Тичка з III. гімн. в Кракові для гімн. в Бохні; Фр. Вальчак з гімн. в Бохні для гімн. в Стрию; Маріян Вествалевич гест-Вестецкий зі школи реальної в Станиславові для тогож самого закладу; М. Вісньовецький з гімн. в Сяноці для гімн. в Станиславові; Іван Заморскій зі школи реальної в Кракові для школи реальної в Тернополі, др. Ст. Затеї з гімн. св. Анни в Кракові для гімн. в Тарнові.

— **Посмертні сплетні.** Вчора допів «Deutsches Volksblatt», а повторили за ним всі дзєвники фальшиву вість про смерть праского архієпископа о. Сербенського, перебуваючого тепер на лічєно в Еме. Нині дєментують єю вістї і потвєрджують, що стан здоровля архієпископа є вдоволяючий. У Львові зайшов також подібний случай, хоть не дістав ся ще під друкарську прасу. Як звісно, в Золочеві помер перед кількома днями катехит гімназійний, якого вже від довшого часу заступав другий катехит з Львова. Родина заступника катехита о. Лопатинського живе у Львові; сюди якийсь золочівскій жид-балагула привіз «найновішу вість» з Золочєва, що «руский катехит з гімназії помер». Перший прийшов сторож з каменїці до «імостві» розвідати ся, чи се правда, що кажуть «щось таке дуже паскудне за єгомосці», а далі поважні люди приходили розп'ятатись, чи мають складати кондолєнцію... Можна собі представити таку милу ситуацію родині; але на щастє певність не трєвала довго; бо сєго самого дня мнимий небіщик як-раз приїхав сам до Львова і своєю особою в повнім здоровлю здементував розвєсену поголоску.

— **Іспит зрілости в академ. гімназії у Львові** відбув ся в днях від 23. червня до 2. липня с. р. під проводом ц. к. інспектора п. Ів. Левичкого. До іспиту приступило 42 учеників публичних і 3 екстернієств. Серед іспиту відступило задля занедужаня 2 (1 уч. публ., а 1 ектєр.). Зрілыми з відзначєнем узнані: 1) Бачинський Євген, 2) Гницький Йосиф, 3) Гординський Ярослав, 4) Назар Йосафат, 5) Струк Василь, 6) Цєгельскій Роман і 7) Яримович Іван. — Зрілими узнані: 1) Барвінський Роман, 2) Бобиляк Николай, 3) Бутринський Михайло, 4) Василькевич Матій, 5) Глинянський Адольф, 6) Гамота Михайло, 7) Долинський Зєновій, 8) Драганчук Іван, 9) Жарскій Євген, 10) Жигаль Іван, 11) Іванець Володимир, 12) Кравчук Йосиф, 13) Лабач Іван, 14) Левицький Северян, 15) Лозинський Михайло, 16) Мерєнків Василь, 17) Небяловець Ярослав, 18) Новосад Стефан, 19) Петрушевич Лев, 20) Сварчевскій Володимир, 21) Тєслиук Іван, 22) Утриско Володимир, 23) Федунків Тимотей, 24) Харак Зєновій, 25) Юркевич Маріян і 26) Сущко Алексій (екстернієств). — Поправку з одного предмету одержало 5 абітурієнтів, а незрілими узнано 5 абітурієнтів (з тих 1 ектєрєр.).

— **Новий театр у Львові** стоїть вже готовий зверху. Покликані і непокликані критики закидають будові багато річї, хоть она справді є величавою і монументальною. Отже в першій лінії закидають, що копула видає ся немов осадженою криво на правий бік, коли дивити ся на театр з гетманських валів, одинокого місця, звідки можна оглядати фронт будинку. Партер видає ся за низький і за слабкий в прирівнаню до спочиваючої на нїм будівлі та разить недовстатком всякої орнаментики. Фундаменти будинку є також за низькі, бо кінчать ся рівно з тереном, який в сїм місці творить кїтліну. Тому цілий будинок видає ся, мовби западав ся.

Тому треба буде плянти на улиці Кароля Людвїка аж від улиці Сикєтускої обнизити так, щоби своєю випуклостію не засланяли низько положєних входових брам. Інші закиди є вже меншої ваги, а рівноважать їх цохвали, які висказують всі з огляду на внутрішній устрій, що забезпечує публіці вїдогу підчас вистав та безпечєнство підчас пожегу. Сцена буде вузша, а глєбша чим в старім театрі, а сая аудиторії має лише три балкони і тому буде робити вражєне меншою чим єкарбківска, хоть буде містити 1100 сїдячих місць. Стоячих місць в новім театрі не буде зовсім.

— **Засуд за обиду чєсти.** Суд в Нижанковичах засудив звісного соціалістичного агітатора Вітика за обиду чєсти пос. Павла Тишковского на 10 днів в'язниці.

— **До графянки Хотєкївної** вислали Чєшки в недїлю телеграму такого змісту: В імени богато тисячів Чєшок вїтаємо Тебе, достойна Панї, як дочку старого і прєславного роду чєского, котрого імя є нерозлучне з блєском і чєстїю чєского королїства. Щобїсь достойна Панї при боці Свого мужа, Єго цїс. і кор. Високости була підпорою вітчизни та народу. На телеграмі підписали ся: Марія Србова, жєна бурмієтра м. Праги, Боєна Скардіна, жєна прєдєдателя виконуючого комітєту і Отелія Герольдова, жєна посла.

— **Коломійска залїзниця** льокальна находить ся в стані уаадуку. Підприємство сєї залїзничї устроїло недєвно збори, на яких представлено безвїхїдне положєнє. Лєндєрбанк, котрий покривав доси недобори аж до квоти 208.000 корон, повідомив заряд, що дальшу запомогу квестїює, а то в вїду відпорного ставовїска міністерства, котрє відмовило підприємству всякої матеріяльної помочи. Біляєнє з минулого року виказує страту 167.806 кор.; а товариство не має майже ніякої готівки, якою могло би покрити довг Лєндєрбанку. В вїду сєго порїшено завєсти ще більші оцадности та ще раз ввєсти до міністерства прашєнє о запомогу.

— **Убїєство в Хойницях.** Від кількох днів, а іменно від коли прибув до Хойниць кримінальний комісар Блят, стала справа Вїнтера голоєсїйшою. Слїдчий судия, др. Цїмерман перєслухує безвинно вже по другий раз дєяких свїдків. Рїзника Левїого і єго жєну перєслухано оновдї ще раз, а зїзнаня їх трєвали незвичайно довго. Рїпардови Шпайцїгерови, шкільному товаришови убитого Вїнтера, прєдставїлї слїдчий судия 18 чєладників і учеників рїзничких, щоби пїзнавав мїж ними того, що кілька тижнів перєд убїєством Вїнтера грозив єму смертїю. Прєвслїд з сєго нїмєцкї часописи нічого не згадують. — «Staatsbürger Ztg.» замїчає, що влаєсти постуають лагідно з жидами з виспїх вглядів державних. Імовїрно побоєє ся правитєльство, щоби не приїшло в Нїмєччинї до загальних антижидєвских розрухів. На приказ виспїх влаєтїй перєслухано знова двї особи, що зїзнавали обтяжачо проти Левїоєму, а котрим давїйше не вїто вїри. Хойницький суд зарядив слїдєство проти молодому Левїоєму за кривопрїєєгу. Левї зїзнає, що з Вїнтером не прїставав ніколи, коли противно чєслєннї свїдкї заявили, що часто бачили їх обох разом. Жєна Ізраєльского мала також помотати ся прєдє судом, і тепєр зїзнає інакше, як прєдтїм. — Велику сензацію викликала в Хойницях вість, що дїти підчас забави над озером найшли на березї частї людского тїла. Догадують ся, що се є останки Вїнтера. — В мїстї панує злядний спокїй в вїду збільшєної сторони вїєскової і жандармерїї.

— **Процєс Сїндя.** Позавчєра перєслухано свїдків, а мїж иньшими начальника стациї, на якїй Сїндє устроїв атєнтат на кн. Валїї. Свїдок зїзнає, що Сїндє в першїй хвилї по увязнєню сказав, що хотїв вїмєтити на князю жєртьви трансвалєської вїйни. Прокуратор старав ся виказати, що обжалований є анархїєстом, а як такий допустив ся злочину. Опїєсля слїдували дальші виводи прокуратора.

— **Найбільший бальон.** В Фрїдрїхсгафєн над озером Бодєньским построєно бальон нової конструкції системи гр. Запєлїна. Від давнї запєвняють винахїдники, що воздушна плавба є квестїєю найблизшої хвилї, доси однак нікому не удало ся єї розвїязати. Бальон Запєлїна відзначєє ся тим, що є велїчєзних розмїрїв. Довгота єго вносить 125 метрїв, а промїр цїлїндра 12 м.; разом з лодкою високїсть бальона вносить 15 метрїв, отже є так високїй як трїповерхова каменїця. Поємнїсть бальона заклочає 11.000 метрїв кубїчних, або трї рази тїлько, як найбільшї доси бальони. Сєй велїт важить всього 200 сотнарїв, с. є. тїлько, що один залїзничий вагон. Бальонув надають рух чотїри моторовї шруби, а до кермованя служать чотїри кермі, кожда о площї 9 м². Сам бальон складає ся з 17-ох осїбних віддїлів, а се в тїй цїли, щоби навіть тоді можна злєтїти, коли бальон в однім мїсці трїєнє. З оттаким то бальоном роблєно оновдї, пробу над озером Бодєньским. Проба випала удачно, бо бальон прєлєтїв в жаданім напрямї через озеро і спустив ся щасливо на землю.

— **Оригінальний стрїй.** Одна з Американоєк прїодїла ся недєвно в стрїй, який своєю оригінальністю прєйшов всєю на свїтї. Цїла одїж є зроблєна з листових марок, в числї 30.000, наліплєних в десєні на полотнї. Марки майже всїх держав найшли тут своє прїмїєнє. Для філятелїєств прєдставляє ся Американка, а радше єї стрїй, неоцїнєну вартїсть.

— **Дрїбні вїстї.** З причини спеки, котра доходить у Львові до 30° в тїни, трєває наука в школах народних і середних лише до 10. або до 11. години рано. — Вічє польских матурнєств відбудє ся у Львові дня 7. с. м. в галї музичній на повиставовїй площї. — В депозитї ц. к. повітєвого суду карного С. Ш. у Львові є прєхованих звїж 600 предметів, що походять з крадіжки, затавня і т. п. Спис предметів находить ся в «Газетї львівскїй» ч. 151.

Посмертна оповїстка.

О. Монсїєнор Лев Шанковскій, тайний шмбєлян папи Льва XIII., совїтник митроп. конс., від 1861 року парох в Дулибах, роджений 1834 р., упокоїв ся по довгїй і тижкїй недузї, замотрєний св. Тайнами, дня 3. липня с. р. По кїйний відзначав ся свїтлим характером та щирим патріотизмом, брав живу участь в публичнім житю і був одним з подвижників руско-народного житя в Стрийчинї. Похорони відбули ся дня 5. липня с. р. В. є. п.!

Йосиф Рогозинський, народний учитель в Шанківцях, повіта борцївского, упокоїв ся дня 25. червня с. р. по довгїй а тижкїй недузї в повітєвїм шпиталї в Залїцяхах. — В. є. п.!

Володимир Ісайчик, ученик 3. року учительскїї семїнарїї в Самборї, сирота по свїщєнику, упокоїв ся по довгїй груднїй слабости в домі о. Вас. Полянського в Боську дня 29. червня в 21. році житя. — В. є. п.!

Телеграми.

Вїдєнь, 5. липня. Крім членів парламентарної комісії чєского клубу та консервативної, більшої посїлости чєскої, перебувають тут прєпровідники християнсько-славянського Союзу в цїли зорїєнтованя ся в ситуації.

Вїдєнь, 5. липня. Наслїдком бесїди цїсаря Вїльгельма, на біржї дала відчути ся знатна зпїжка курсів особливо гірничих паперїв.

Бєрно, 5. липня. Провідники нїмєцкїї поєтупової і лєдової партїї відбули вчєра вєчєром в Моравскїй Оєстраві спільну нараду над ситуацією та рїшили в недїлю дня 15. с. м. урядити вїчє в «Нїмєцкїм Домї» в Бєрнї. Предметом нарад будє питанє: Яке становїсєко належить заняти супроти Кєрбєрїєвских розпоряджєнь.

Пєтєрбуєг, дня 5. липня. Росїйска прєса без вїймкї підносить нечуванє нарушєнє мїжнародного права зі сторони Китаїцїв, які посмїли убити посла чужої держави та висказує ся, що вже мїнує час голоєсловних грозьб та безуспїшних демонстрацій, але що Европа мусить їти тепєр просто до серця Китаю та диктувати їм права.

Бєрліи, 5. липня. Полїция стєрєжє днем і поночю китайське посольство, бо оно одержало листи з погрозами. Студентів китайских, які відбувають свої студїї на університетї, обкидано камїнями на улицї.

Бруксєля, 5. липня. Independence Belge доносить, що в Пєкїнї відбуває ся масовє убиванє Європейцїв. Голови убитих прїбывають на мурї мїста.

Льондон, 5. липня. Дзєвники доносять з Шангаю: Пїєсля китайских зїєсток, жадєн Європейцєв в Пєкїнї не остане при житю. Положєнє англїйского посольства в Пєкїнї було ще 26. червня скрайно прикрим. Будинки прєповненї хорими і ранєними, а на подвїроу лєжать цїлі могили трупїв. Конзулї в Шангаю одержали дєпєшу з Чїфу дня 1. липня, що Китаїцї дальшим тягом стрїляють на англїйське посольство, та що оно не в силї довго удержати ся супротив їх нападїв.

 Помимо що воня і розгар подорожї о 30% — продає покї старчїть, ковдри і матраци по давних низьких цїнах лише спеціалєва робїтня і магазин постєли
28—30 **ЙОСИФ ШУСТЕР**
Львів, Копєрника ч. 5. Цїнники даром.

Малий фейлетон.

БОГДАН ЛЕПКИЙ СТРІЧКИ.

(З Пушкіна).

Я пережив свої бажання
І мрії пережив свої,
Остали ся одні страданья,
Одні в сердечній пустоті.

Від лютих бур лихої долі
Зів'яв цвітучий мій вінець,
Самотний, тихо зношу болі
І жду, коли прийде кінець.

Так в холодній, осінній мраці,
Під бурі рев і зимний свист
Одніський на пустій гияці
Тріпоче ся послядній лист.

Біле поле снігом вкрите,
Одностаїне, сумовите,
Ти прийми мене!
Вітру твого війни шуми,
Дикі пісні, дикші думи
Най пірвуть мене!

Най несуть мене сьвітами,
Над полями, над лісами,
В безконечну даль —
Най розвіють в дикім полі,
Або втоплять в синім морі
Мій великий жаль!

Біле поле снігом вкрите,
Одностаїне, сумовите,
Ти прийми мене!
В холоднім, твоім просторі,
Як мала краплина в морі
Най мій дух пірне!

Люблю я тиху ніч. Спокій німий, безмежний
Дає мені якесь слабе вражінє смерти,
А всеж таки з життям він так собі сумежний,
Що їх обох відляглись разом черти,
В один великий спокій.

Люблю я тиху ніч. Спокій у жили ллеть ся.
От, от адаєсь і серце в груди стане
Як той годинник Муха в шибі бєть ся,
Часом несьміло місяць в хату гляне
І сон краде ся до вій.

Дивний сум і туга
Мою душу пройма
І морочить єї без упину;
Ані днини нема,
Ні години нема,
Щоби я з того суму не гинув.

Прийде ніч як той крук,
Витягає сто рук,
Свої кіхті запусить у душу,
Сіра днина нудна
Добігає кінца,
Я знов ночи боїти ся мушу.

Часом жажду спокою,
Спокою без кінця;
Щоби по лютім бою
Заснути в тім спокою
І не чекати дня.

Та знов боюсь спокою,
Спокою без кінця;
В котрім нема ні бою,
Ні радости, ні болю,
Лиш ніч — і ніч — без дня.

Як мені вас жаль, як жаль,
Листки летючі
В бурі — тучі,
У незнану даль.

Як мені вас жаль, як жаль,
Гадки дрімучі,
Як падучі роси
В море фаль.

Як мені вас жаль, вас жаль,
Ви слези жгучі,
З серця йдучі,
Криваві як кораль.

Як мені вас жаль, як жаль,
Ви душі мручі,
Дармо ждучі
Щастя — ах, як жаль!

О пісне, яка ти прекрасна,
Коли так на споді душі
З'явись ся, пресьвітла, прясна
На втіху, на розкіш мені.

Я рад би тебе звідтам взяти,
З тих темних, таємних глубин,
У мову як в шати прибрати,
Щоб с'яла немов херувим.

Так годі! Я чую, я знаю,
Що первісну твою красу,
В ту хвили, коли ти вбираю,
В слова, мов у трумну кладу.

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмного кредиту „ДНІСТЕРЪ“

стоваришенє з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10
(дім „Просьвіти“).

уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місці, до сплати в ратах ва 3 до 10 літ. Сьвященники, не посідаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити єше полісу житєву; обезпечитись можна через „Дністеръ“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадавє Товариство приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%.

Удїл членський вивозить 50 кор., вписове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в „Дністеръ“.

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень „Дністеръ“.

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припорученє Всч. Духовеньству і всім вірним Впрєосв. Митроп. і Прєосв. Еп. Ординариатам всіх трєх єпархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарські звяряди, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вивозить:

Фонд резервовий	245.814 кор.	52 сот.	486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	—	
„ спеціальна	1.684	80	
Фонд основний	72.000	—	
„ емеритальний	18.166	60	

Тарифи „Дністра“ дуже умірковані, услівя обезпечень кори тні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року вивозили виплачені шкоди 1,669.565 кор. 38 сот. Поліси „Дністра“ приймає Банк краєвий і Каси ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долвині, Снятині, Городенці, Терєбовлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечитись через „Дністеръ“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квїти в рускїм язїці. Зголошеня о удїленє агенцій в окрєстностях, де нема близько агентів „Дністра“, приймає ся. „Дністеръ“ виплатив агентам по кєнець 1899 р. провізїї 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

Позички для членів Тов. взаїмних обезпечень „Дністеръ“ на 5 1/2% і 1% докладають на кошта адм.

Артистичне заведенє ритовниче малярства шильдів. відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарєнь

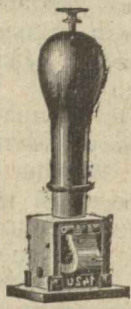
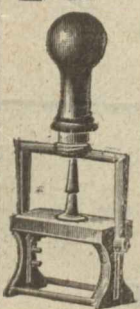
Генрик Шапіра

Львів, ул. Кєперника ч. 3 (побіч аптеки Вп. Миколяша).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металеві для громад і урядів парохїяльних. Шильди мальовані на шклї, деревї, блясї та полотні. Всїлякі лякерования, позолочуваня хрєстів. Таблицї і шильди ляні з ріжних металів, таблицї нагробні і назви улиць, числа на домп.

Гравури на металю та дорогих камінях, печатки, штанци, відзнаки, бугви, монограми, герби і ґузики до упряжи та лїберїї. Марки печатковєї, блячки шпунт. для броварів. Нумератори і стемплї на датум. Обцяги до плєсмб, шабльони. Краска до печаток та хемїчна краска до білзвнї.

Цїнники даром і франко.

Всїлякі
КУПОНИ
вильсовані
цінні папері
виплачує без потрученя провізїї або копїтв
Контора вимїни
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного.